Klub Turystyczny Elektryków „Styki”
Stowarzyszenie Magurycz
przedstawiają:

DZWONNICĘ

Stoi samotnie od 65 lat, pozbawiona wiernych, opieki, opuszczona przez wszystkich.
Systematycznie odzierana z tynku, rozsadzana przez korzenie samosiejek, smagana ulewnymi deszczami i mrożona srogimi karpackimi zimami.
Dawniej wyposażona w dach z malowniczą „cebulką” mogła stać setki lat.
Dziś wymaga naszej pomocy.
Nie ma już dawnych mieszkańców, którzy dokonywali bieżących napraw, nie ma cerkwi, przy której stała, nie ma już nikogo... oprócz nas

Tak wygląda dziś

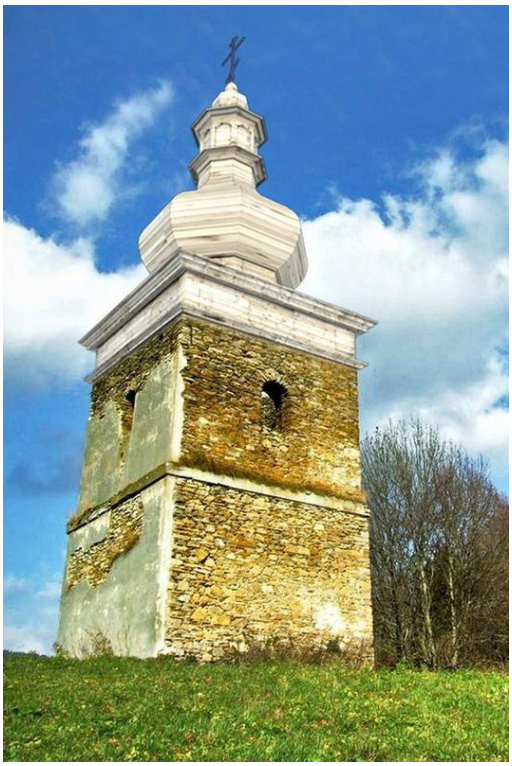

Taki dach jest jej potrzebny

Remont planujemy rozłożyć na dwa lata. W pierwszym roku naprawimy górne partie murów, oczyścimy je z korzeni i roślinności i zabezpieczymy całość.
W drugim roku nakryjemy budowlę dachem z kopułą. Większość prac wykonana zostanie siłami społecznymi, rękami miłośników i zapaleńców związanych z Beskidem Niskim, Wydziałem Elektrycznym Politechniki Warszawskiej oraz członków Magurycza i Styków. Jednak materiały, transport i organizacja kosztują. Także fachowe prace ciesielskie będą wymagały opłaty.

Dlatego prosimy o pomoc. To nasze wspólne dziedzictwo, któremu jesteśmy coś winni.
Pieniądze zbieramy na konto:

PKO BP 52 1020 1026 0000 1102 0118 9554

Stowarzyszenie Magurycz, Nowica 13, 38-315 Uście Gorlickie.

Koniecznie dopisek:

Darowizna na cele statutowe (ochrona zabytków) – projekt 2012/PS

Stowarzyszenie Magurycz

Stowarzyszenie zrzesza osoby zaangażowane w ochronę zabytków, dziedzictwa kulturowego i środowiska przyrodniczego ze szczególnym uwzględnieniem terenów południowo-wschodniej Polski i Karpat.
Celem obozów (warsztatów) Magurycza (odbyło się ich 45!), organizowanych od 16 lat, jest ratowanie, inwentaryzacja i dokumentacja sztuki cmentarnej, krzyży i kapliczek przydrożnych oraz wszelkich obiektów sztuki cerkiewnej pozostających bez opieki.

Klub Turystyczny Elektryków „STYKI”

Od wielu lat związany z Wydziałem Elektrycznym Politechniki Warszawskiej. Gromadzi turystów i miłośników gór - studentów i absolwentów szkół wyższych. Prowadzi znaną chatkę turystyczną pełniącą rolę schroniska - Chałupę Elektryków w Polanach Surowicznych - dawną bazę Niezależnego Zrzeszenia Studentów Wydziału Elektrycznego PW z roku 1981

Patronat honorowy:

Jego Ekscelencja Ksiądz Arcybiskup Jan Martyniak,
Metropolita Przemysko-Warszawski Obrządku Greckokatolickiego

Partnerzy Projektu:

- ***Urząd Gminy w Komańczy*** *(www.komancza.pl)*
- ***Zakład Doświadczalny Instytutu Zootechniki PIB w Odrzechowej*** *(www.odrzechowa.izoo.krakow.pl)*
- ***Sklep Podróżnika*** *(http://sp.com.pl)*
- ***Biuro architektoniczne AMAR*** *(www.amar-architekci.pl)*
- ***Towarzystwo Karpackie*** *(www.karpaccy.pl)*

Polany Surowiczne

Obecnie niezamieszkana dolina, niegdyś ludna wieś - leży we wschodniej części Beskidu Niskiego. Jak większość wsi na terenie Beskidu Niskiego była zamieszkana przez Łemków. Pod koniec XIX w. mieszkało tu 665 osób, prawie wyłącznie Łemków - grekokatolików, w okresie międzywojennym żyło tu już około 1000 mieszkańców w ponad 100 gospodarstwach. W dole wsi stała drewniana cerkiew greckokatolicka pod wezwaniem św. Michała Archanioła z oddzielną, kamienną dzwonnicą. W 1945 wszyscy mieszkańcy zostali wysiedleni do ówczesnego ZSSR, na tereny dzisiejszej Ukrainy. Wieś opustoszała - chaty rozebrano, pola zamieniły się w nieużytki. Drewniana cerkiew również została rozebrana, a z murowanej dzwonnicy zniknął drewniany dach z kopułą. Podobny, przykry los spotkał położony opodal cmentarz. Zarosły go krzaki, a nagrobki zostały poprzewracane i zniszczone.

Z całej wsi do naszych czasów przetrwała tylko ta samotna dzwonnica bez dachu. Stanowi ona piękną i bezcenną pamiątkę po dawnych mieszkańcach i ich kulturze.

informacje **: www.polanysurowiczne.waw.pl**
kontakt **: dzwonnica@polanysurowiczne.waw.pl**